

**Interpelacja nr
Rady Osiedla Sadul
w dzielnicy Wawer m.st. Warszawy
z dnia 2 czerwca 2014 r.**



w sprawie: stacji bazowych telefonii komórkowej, odpowiednio, UMTS WAR 2069 E (wraz z wieżą antenową o wys. 27m), i GSM stacja nr BT10271 Zastów (wraz z wieżą antenową o wys. 60 m), na części działki nr ewid. 45 z obrębu 3-13-12, położonej przy drodze dojazdowej do ul. Lucerna na terenie Dzielnicy Wawer w Warszawie, oraz planowanej budowy stacji bazowej wraz z antenami telefonii komórkowej PLAY numer WAR 2069E przy ul. Lucerna w Warszawie, zgodnie z zawiadomieniem prezydenta m.st. Warszawy, Wydział Architektury i Budownictwa dla Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy (znak: UD-XIII-4489 WAB-AB6740.227.2014.MKA, na części działki nr ewid. 45 z obrębu 3-13-12, położonej przy drodze dojazdowej do ul. Lucerna na terenie Dzielnicy Wawer w Warszawie, działki będącej własnością Warszawskiej Spółdzielni Handlowej „Fala” 04-921 Warszawa-Falenica, ul. Walcownicza 14.

Wnioski i zastrzeżenia

W związku z wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie zawiadomienia U.D.XIII.4489.WAB-AB.6740.227.2014.MKA z dnia 21.05.2014, wydanego przez prezydenta m.st. Warszawy, dotyczącym budowy stacji bazowej telefonii komórkowej PLAY nr WAR2069E, na działce ew. nr 45 z obrębu 3-13-12 przy ul. Lucerna w Warszawie, a także w związku z pozwoleniem na budowę, bez właściwego powiadomienia mieszkańców, stacji bazowej telefonii komórkowej GSM (stacja nr BT10271 Zastów) wraz z wieżą antenową o wys. 60 m, na części działki nr ewid. 45 z obrębu 3-13-12, położonej przy drodze dojazdowej do ul. Lucerna, na terenie Dzielnicy Wawer w Warszawie, oraz stacji UMTS WAR 2069 E wraz z wieżą antenową o wys. 27m, na części działki nr ewid. 45 z obrębu 3-13-12, położonej przy drodze dojazdowej do ul. Lucerna, na terenie Dzielnicy Wawer w Warszawie, bez zgody okolicznych mieszkańców (pismo Rady Osiedla Zerzeń z dnia 18.06.2003r.) wybudowanych bezpośrednio w sąsiedztwie osiedli Sadul, Zerzeń i Wawer w dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, a także w świetle wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. stacji bazowych wraz z masztami:

- po pobieżnym zapoznaniu się w czasie spotkania w Wydziale Architektury i Budownictwa w Urzędzie Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, i złożeniu wniosku o udostępnienie w ramach ustawy o dostępie do informacji ww. dokumentacji dotyczącej ww. Przedsięwzięcia, opisanego w zawiadomieniu U.D.XIII.4489.WAB-AB.6740.227.2014.MKA, Rada Osiedla Sadul składa następującą interpelację wraz z wnioskami i zastrzeżeniami:

- na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska ze zm. art. 47: „W postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, a także Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r., art. 68: „1. Każdy ma prawo do ochrony zdrowia, 2. Władze publiczne są obowiązane do zwalczania chorób epidemicznych i zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska”, oraz art. 74: „1. Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom. 2. Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych. 3. Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska, 4. Władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony poprawy stanu środowiska” oraz uzasadnienia z wyroku z dnia 9 lipca 2004 roku (sygn. akt 7/IV SA, 3475/02) oraz z dnia 17 grudnia 2002 roku (sygn. akt IV SA 2807/01) Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ze wydając decyzje organ powinien opierać się na okolicznościach faktycznych, a nie na domniemaniu, iż w przedmiotowej sprawie [...] szkodliwe oddziaływanie promieniowania jest teoretycznie wykluczone”, oraz w związku z ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, art. 38. 1. Na obszarze uzdrowiska lub obszarze ochrony uzdrowiskowej wydziela

się trzy rodzaje stref ochronnych, oznaczone literami „A”, „B” i „C”: 1) w strefie ochronnej „A” zabrania się: j) lokalizacji trwałych i tymczasowych obiektów i urządzeń, które mogą utrudniać lub zakłócać przebywanie pacjentów na tym obszarze, a w szczególności: stacji bazowych telefonii komórkowej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących fale elektromagnetyczne, 2) strefie ochronnej „B” zabrania się: c) lokalizacji i uruchamiania stacji paliw lub urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie bliżej niż 500 m od granicy obszaru strefy ochronnej „A”, uruchamiania punktów dystrybucji i składowania środków chemicznych, produktów naftowych i innych artykułów uciążliwych dla środowiska”,

- wzięwszy pod uwagę, że w uzdrowiskach gwarantuje się prawo do bezpiecznego życia i przebywania, gdzie obecność stacji bazowych telefonii komórkowych jest wykluczona, oraz że logicznie rzecz biorąc należałoby wykluczyć instalowanie tego typu urządzeń także we wszelkich innych miejscach zamieszkałych przez ludzi, bo w miejscu zamieszkania przebywa się o wiele dłużej, niż trwa turnus rehabilitacyjny w sanatorium, a ponadto w osiedlu Sadul w dzielnicy Wawer znajduje się m.in. Prywatny Dom Opieki Grażyna przy 04-693 Warszawa, ul. Mydlarska 34,

Rada Osiedla Sadul, w imieniu mieszkańców osiedla Sadul, zwracając się z wnioskiem o uznanie osiedla Sadul i jego mieszkańców za stronę ww. postępowaniu dotyczącym budowy trzeciego masztu i stacji bazowej na działce przy działce ew. nr 45 z obrębem 3-13-12 przy ul. Lucerny Warszawie,

nie wyraża zgody na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej PLAY WAR 2096E, na działce ew. nr 45 z obrębem 3-13-12 przy ul. Lucerny w Warszawie oraz na zainstalowanie anten na maszcie stacji bazowej nr BT10271 Zastów wys. 60 m, na części działki nr ewid. 45 z obrębem 3-13-12, położonej przy drodze dojazdowej do ul. Lucerny, na terenie Dzielnicy Wawer w Warszawie.

Organ wydający pozwolenie na budowę, wydając pozwolenie na budowę, musi uwzględnić: interesy osób trzecich, ład przestrzenny oraz zrównoważony rozwój. Miejsce przez inwestora nie zostało wybrane przypadkowo, ponieważ jest to teren Warszawskiej Spółdzielni Handlowej „Fala”, i sąsiednie działki należą do innych firm, a dopiero kolejne działki są zamieszkałe, dzięki czemu ograniczono liczbę potencjalnych protestów. Już na etapie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji celu publicznego zwracano uwagę (m.in. ze strony przedstawicieli os. Zerzeń) na fakt, że w bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się jedna antena GSM 900 z masztem 30 m (ze względu na moc i zasięg tego typu anteny dedykowane są dla terenów niezurbanizowanych) oraz GSM 1800 (wybudowane z naruszeniem prawa). Natomiast w promieniu 2 km jest łącznie kilkanaście anten (duża ilość na dachu budynku u zbiegu ulic Lucerny i Mrówczej <tj. Zakładu Obrabiarek i Technologii Montażu, ul. Mrówcza 243, 04-697 Warszawa, należącego do Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego ul. Racjonalizacji 6/8, 02-673 Warszawa>). Wydanie pozwolenia na budowę kolejnej anteny w tym rejonie podważa zasady zrównoważonego rozwoju, ponieważ skupia dużą ilość anten GSM w jednym miejscu. Wawer jest dużą dzielnicą i kolejne anteny należy rozmieszczać w innych rejonach dzielnicy. Ze względu na tak dużą ilość anten w niewielkiej odległości od planowanej inwestycji przed wydaniem pozwolenia na budowę konieczne jest przeprowadzenie pomiarów natężenia pól elektromagnetycznych, a następnie przeprowadzenie analizy, czy po wybudowaniu kolejnego masztu GSM z tak dużą ilością anten nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych prawem norm. Problem skutków zdrowotnych działania pól elektromagnetycznych (PEM) emitowanych przez stacje bazowe telefonii komórkowej budzi szerokie zainteresowanie, gdyż mieszkańcy okolic stacji bazowych są ekspozycyjni w sposób ciągły i niezależny od ich woli.

Rada Osiedla Sadul **stwierdza**, że bez powiadomienia mieszkańców (pomimo pisma Rady Osiedla Zerzeń z dnia 16.06.2003 r. w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych) wybudowano już jedną stację bazową bezpośrednio w terenie zurbanizowanym, gdzie zlokalizowane są placówki oświaty (szkoła podstawowa, gimnazjum i klub kultury). W związku z budową kolejnej stacji bazowej mieszkańcy są narażeni na stałe i zwiększone promieniowanie radiowe, którego szkodliwy wpływ na zdrowie jest znany i potwierdzony. Budowa kolejnej stacji bazowej w odległości 100 m od istniejącej stacji bazowej wpłynie na wzrost i tak już wysokiego promieniowania elektromagnetycznego. Należy również nadmienić, że w promieniu 2 km istnieją obecnie 4 stacje bazowe, a w bezpośrednim sąsiedztwie ww. stacji bazowych przebiega linia wysokiego napięcia, która również ma negatywny wpływ na otoczenie. Takie uwarunkowanie świadczy o dopuszczeniu do stworzenia w tym rejonie Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy swoistej strefy śmierci. Ponadto istniejąca stacja bazowa przy ul. Lucerny drastycznie obniżyła wartość okolicznych nieruchomości. Wybudowanie kolejnej stacji równałoby się dalszym stratom, rozumianym jako uszczerbek zdrowia dla mieszkańców oraz zmniejszenie wartości posiadanych przez nich nieruchomości. Próba wybudowania kolejnej anteny narusza prawa własności i uprawnienia osób trzecich (patrz: Ustawa z dnia 27.03.2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art. 63 pkt 2), ponieważ mieszkańcy wyrażają obawy o swoje

zdrowie i związane z tym plany życiowe, w tym dotyczące projektowanych budowli mieszkalnych. W tej okolicy przeważa niska zabudowa jednorodzinna, dlatego obstawianie jej stacjami bazowymi, poza naruszeniem praw własności, jest także niezgodne z uwarunkowaniami przewidzianymi w projektowanym Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego, jak również lokalizacja wielu stacji w jednym miejscu przeczy zasadom zrównoważonego rozwoju. Dzielnicy Wawer.

Rada Osiedla Sadul **wnioskuje** o weryfikację prawidłowości wydania decyzji pozwolenia na budowę dla obydwu ww. stacji bazowych przy ul. Lucerny w osiedlu Zerzeń w Dzielnicy Wawer, wydanych przez panią Teresę Radlicką, osobę wydającą decyzje administracyjne w imieniu prezydenta, Wydział Architektury i Budownictwa dla Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, 04-713 Warszawa, ul. Żegańska 1.

Należy bezwzględnie sprawdzić złożone przez operatorów telefonii komórkowej dokumenty, czy na podstawie przeprowadzonych badań można jednoznacznie stwierdzić, że pole e-m poniżej norm dopuszczalnych faktycznie nie ma negatywnego oddziaływania biologicznego na organizmy żywe.

Jeżeli operator telefonii komórkowej ma wątpliwości co do szkodliwości biologicznej, to najpierw powinny być przeprowadzone rzetelne, wielokierunkowe, interdyscyplinarne badania w miejscach w pobliżu stacji bazowych telefonii komórkowej, które by wyłumaczyły wzmożoną zachorowalność i umiarkowaną dotykającą ludzi i zwierzęta. W przeciwnym razie osoba podpisująca decyzje musi mieć świadomość, że skazuje daną populację na swego rodzaju biologiczny eksperyment pseudomedyczny, który może skończyć się śmiercią ludzi po kilku latach.

W każdej ekspertyzie (raporcie) oceny oddziaływania na środowisko biegły podaje tylko, że w miejscach dostępnych dla ludzi nie wystąpi pole o wartości wyższej niż $0,1 \text{ W/m}^2$, co jednak nie jest żadną gwarancją bezpieczeństwa. Analiza podanych niżej publikacji i aktów prawnych prowadzi do jednoznacznego wniosku, że stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane w pobliżu miejsc przebywania i zamieszkiwania ludzi niosą nawet śmiertelne zagrożenie dla ludzi, zwierząt i środowiska. Znamienne są stwierdzenia wybitnego polskiego specjalisty prof. H. Mikołajczyka: „Na podstawie własnego wieloletniego doświadczenia w zakresie badań nad działaniem pól e-m na organizmy żywe, w tym i na człowieka niżej podpisany reprezentuje opinię, że każde pole e-m niezależnie od natężenia wywiera działanie biologiczne. Najlepiej byłoby wtedy, gdyby w środowisku człowieka działały tylko naturalne pola e-m i nie było w ogóle pól e-m ze źródeł sztucznych”.

Nie jest to opinia jednostkowa. Dla przykładu – w wydaniu trzypięciowym „Psychiatrii” w tomie trzecim, w rozdziale „Psychiatria a ekologia” autorstwa prof. dra hab. n. med. Józefa Kocura (Zakład Rehabilitacji Psychospołecznej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi) znajduje się taki oto cytat:

„Szkodliwe i nadal nie do końca poznane działanie na organizm człowieka wywiera promieniowanie niejonizujące. Nabiera ono coraz większego znaczenia w związku z intensywnym rozwojem urządzeń wytwarzających pola elektryczne i magnetyczne i emitujących fale elektromagnetyczne (Jaśkowski, 1995, Pool, 1990). O ile naturalne pole elektromagnetyczne (pole magnetyczne ziemi, zmiany pola wywołane zjawiskami przyrodniczymi, fale pochodzenia kosmicznego) nie stanowi – jak się wydaje – poważniejszego zagrożenia, o tyle pochodzenia sztucznego niewątpliwie wpływają negatywnie, ze względu na zwykle bardzo znaczny zakres częstotliwości i mocy źródła, na wiele funkcji fizjologicznych i są obciążane odpowiedzialnością za wiele chorób i zaburzeń, w tym niektóre choroby nowotworowe (białaczkę, guzy mózgu)”.

Godne najwyższej uwagi jest opublikowane w 2004 r. opracowanie naukowe: Alicja Bortkiewicz, Marek Zmyślony, Agata Szykowska, Elżbieta Gadzicka: STACJE BAZOWE TELEFONII KOMÓRKOWEJ A SUBIEKTYWNE DOLEGLIWOŚCI MIESZKAŃCÓW – PRZEGLĄD BADAŃ SUBJECTIVE SYMPTOMS REPORTED BY PEOPLE LIVING IN THE VICINITY OF CELLULAR PHONE BASE STATIONS: A REVIEW OF THE STUDIES z Zakładu Fizjologii Pracy i Ergonomii oraz z Zakładu Zagrożeń Fizycznych Instytutu Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi (Streszczenie: Problem skutków zdrowotnych działania pól elektromagnetycznych <PEM> emitowanych przez stacje bazowe

telefonii komórkowej budzi szerokie zainteresowanie, gdyż mieszkańcy okolic stacji bazowych są ekspozycyjni w sposób ciągły i niezależny od ich woli. **W żadnych badaniach przeprowadzonych na świecie nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych standardów zatwierdzonych przez ICNIRP. Pomimo to, wyniki badań ankietowych wskazują, że u mieszkańców okolic stacji bazowych występują różnego rodzaju dolegliwości**, przede wszystkim ze strony układu krążenia, a także kłopoty ze snem, drażliwość, depresja, zaburzenia widzenia, trudności z koncentracją uwagi, nudności, utrata apetytu, zawroty i bóle głowy. W przeprowadzonych badaniach stwierdzono związek między występowaniem poszczególnych symptomów a poziomem ekspozycji i odległością od stacji bazowej. Zależność tę zaobserwowano zarówno u osób, które wiązały swoje dolegliwości z obecnością stacji bazowej, jak i u tych, którzy nie widzieli takiego związku. Konieczne są dalsze badania nie tylko ankietowe, ale także kliniczne, które pozwolą wyjaśnić podłoże zgłaszanych dolegliwości, „Medycyna Pracy”, 2004).

W uzupełnieniu powyższego zwraca się uwagę, że przywoływane w ww. opracowaniu badania dotyczyły jedynie subiektywnych dolegliwości zgłaszanych przez osoby przebywające w sąsiedztwie stacji bazowych. Innym problemem jest nie do końca zbadany obszar oddziaływań długoterminowych, nieodczuwalnych na drodze bezpośredniej percepcji, których skutki będą widoczne po wielu latach. Może się okazać wówczas, że nawet promieniowanie mikrofalowe o wartościach dużo poniżej obecnie ustalonej arbitralnie normy może mieć bezpośredni wpływ na zdrowie i długość życia. Dla wielu osób może to być jednak za późno.

Wnioski zbieżne z przedstawionymi w wyżej cytowanym artykule znajdują się również w opracowaniu dr med. Cornellii Waldmann-Selsam (10.04.2005 r.) – na podstawie sześciomiesięcznych obserwacji przeprowadzanych przez lekarzy w Górnej Frankonii (Niemcy), polegających na wywiadach z mieszkańcami, i pomiarach pól elektromagnetycznych emitowanych przez stacje bazowe telefonii komórkowej, w wyniku czego wyłoniono szereg objawów patologicznych występujących u ludzi, których wystąpienie związane jest z ekspozycją na działanie promieniowania mikrofalowego.

Wiesław Rozbicki, rzecznik prasowy Głównego Inspektora Sanitarnego w Warszawie powiedział, że jak dotąd nie ma żadnych dokumentów jednoznacznie stwierdzających, że stacje bazowe telefonii komórkowej są nieszkodliwe. Trwają różne badania, póki co, na wszelki wypadek, zaleca się żeby, BTS były sytuowane jak najdalej od miast i ludzkich skupisk. W praktyce zasada ta w ogóle nie jest stosowana.

Prof. dr hab. med. Stanisław Szmigielski z Zakładu Ochrony Mikrofalowej Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii w Warszawie opisał w swoich pracach biologiczne efekty pól EM, jak zmiany ciśnienia krwi, zaburzenia funkcjonowania serca i zmiany rakowe poniżej wartości termicznych promieniowania EM.

Z formalnego punktu widzenia nie wolno przy podejmowaniu decyzji – tym bardziej mogących mieć wpływ na zdrowie i życie ludzi – pomijać dokumentów publikowanych przez instytucje państwowe, w tym z: NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI DEPARTAMENT ŚRODOWISKA, ROLNICTWA I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO KSR 41015/04 Nr ewid. 113/2005/P04117/KSR Informacja o wynikach kontroli ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym. Dyrektor Departamentu Środowiska, Rolnictwa i Zagospodarowania Przestrzennego Tadeusz Bachleda-Curuś, zaakceptowany przez Zbigniewa Wesołowskiego, Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli, i zatwierdzony przez Mirosława Sekułę, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Warszawa, dnia 10 sierpnia 2005 r., Najwyższa Izba Kontroli ul. Filtrów 57, 00-950 Warszawa (Strona 61 raportu: *Przy rozpatrywaniu skarg dotyczących ww. inwestycji, Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Świdnicy, w kwietniu 2001 r., zlecił Poradni Medycyny Pracy w Świdnicy przeprowadzenie badań lekarskich pod kątem narażenia na pole elektromagnetyczne pięciu wybranych mieszkańców, najbardziej narażonych na działanie pól elektromagnetycznych. W wyniku badań stwierdzono, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że zgłaszane przez pacjentów objawy mają związek z narażeniem na promieniowanie elektromagnetyczne.*)

Ponadto Rada Osiedla Sadul dodatkowo składa następujące wnioski:

1. wniosek o odniesienie się do stanowiska Kancelarii Premiera zawartego w piśmie kierowanym do Gliwic, stwierdzającym zagrożenie ze strony stacji bazowych telefonii komórkowej i podającym przepisy Prawa Ochrony Środowiska jako podstawę prawną likwidacji stacji.
2. wniosek o niezbite potwierdzenie, że pole elektromagnetyczne o wartości poniżej $0,1\text{W/m}^2$ przy długotrwałym oddziaływaniu na organizm jest całkowicie bezpieczne i obojętne dla niego, a tym samym nie wywoła żadnych skutków biologicznych – także w odległej przyszłości.
3. wniosek o przeprowadzenie analizy dotyczącej wpływu zainstalowanych i planowanych stacji bazowych w okolicy osiedli Sadul, Zerzeń i Wawer. W uzasadnieniu decyzji wnosi się o wskazanie z imienia i nazwiska osoby, która przeprowadzi postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz podanie jej kwalifikacji, aby ewentualnie w późniejszym terminie potwierdziła ona to przed odpowiednimi organami państwowymi z uwagi, iż w większości urzędów w Polsce okazuje się, że osoby nieznające się na oddziaływaniu biologicznym pola elektromagnetycznego podejmują decyzje i później nie mogą wytłumaczyć jak rozpatrzyły wnioski.
4. wniosek o wskazanie, kto ponosi odpowiedzialność za wydanie ewentualnego pozwolenia oraz już wydanych pozwoleń na budowę ww. stacji bazowych, pomimo niepotwierdzenia nieszkodliwości stacji bazowych oraz braku właściwego powiadomienia mieszkańców ww. osiedli o budowie wspomnianych stacji bazowych.
5. w świetle tego, że nawet Instytut Medycyny Pracy w Łodzi potwierdza szkodliwość pola poniżej wartości dopuszczalnych na podstawie prac badawczych prowadzonych na całym świecie, Rada Osiedla Sadul **wnioskuje** o odniesienie się do publikacji instytutu, oraz o potwierdzenie, że Wojewoda gwarantuje całkowite bezpieczeństwo środowiska i ludzi. Rada Osiedla Sadul **wnioskuje** o podanie dowodów naukowych potwierdzających niezbitą nieszkodliwość stacji bazowych telefonii komórkowej.
6. wniosek o przedstawienie wiarygodnych ekspertyz stwierdzających, że działki przy stacjach bazowych telefonii komórkowej oraz nieruchomości znajdujące się w polu oddziaływania ww. stacji nie tracą na wartości z powodu wybudowania i uruchomienia aż trzech stacji bazowych przy ul. Lucerny w Warszawie. Aktualnie obserwuje się, iż w Polsce coraz mniejszej jest zainteresowanie kupnem działek w pobliżu stacji bazowych telefonii komórkowej.
7. Rada Osiedla Sadul **wnioskuje** wyciągnięcie konsekwencji wobec naczelnika Wydziału Architektury i Budownictwa w Urzędzie Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy, Aliny Celińskiej, która na spotkaniu w sprawie U.D.XIII.4489.WAB-AB.6740.227.2014.MKA z przedstawicielami rad osiedli: Sadul oraz Zerzeń, a także Wawer, osiedla, które reprezentował radny Zdzisław Gójski, powiedziała - w związku ze stwierdzeniem ww. przedstawicieli, że mieszkańcy, którzy czują się zagrożeni w wyniku zbudowanych i planowanych stacji bazowych, na co ww. naczelnik WAB odpowiedział, że „nie interesują mnie odczucia mieszkańców”.

Rada Osiedla Sadul zwraca uwagę, że przy rozpatrywaniu niniejszych wniosków i zastrzeżeń zgłoszonych w omawianej sprawie, Rada Osiedla Sadul **oczekuje** zastosowania się gminnych organów władzy samorządowej do następujących przepisów KPA:

Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 8. Organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli.

Art. 9. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.

Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Art. 107. § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.